

สวัสดิ์ปีใหม่
(๒๕๖๖/2023)

โรงพยาบาลชุมชน

แกน

สถาบันฐานแผ่นดินไทย

สร้าง

ประเทศไทยที่มีคุณภาพ

ประเวศ วะสี

มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ

สารบัญ

๑.	แผ่นดินที่ปริแยกแตกร้าว.....	๔
๒.	แผ่นดินบูรณาการ.....	๖
๓.	สถาบันฐานแผ่นดินไทย เครื่องสร้างประเทศไทยที่มีบูรณาภาพ.....	๙
๔.	พลังการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐาน (Transformative Force).....	๑๔
๕.	การเกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยอำเภอ.....	๑๗
๖.	เครือข่ายโรงพยาบาลชุมชน แกนสถาบันฐานแผ่นดินไทย.....	๑๙
๗.	สรุปสร้างประเทศไทยที่มีบูรณาภาพ ยุทธศาสตร์โรงพยาบาลชุมชน.....	๒๔

แผ่นดิน ที่ปรียกแตกร้าว

ธรรมชาติ คือ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด กฎของธรรมชาติเป็นเหตุเป็นผล หรือเป็นวิทยาศาสตร์อย่างสุด ๆ ไม่มีความฉลาดใดเหนือกว่าธรรมชาติ จึงควรเรียนรู้จากธรรมชาติ

ธรรมชาติมีปรกติที่รักษาสมดุลและปรับตัวไปสู่สมดุล
เพราะภาวะสมดุล **ใช้พลังงานต่ำที่สุดจึงยั่งยืน**

ความสมดุลเกิดจากบูรณาภาพ สรรพสิ่งล้วนเชื่อมโยงบูรณาการไปสู่เอกสภาวะ ไม่มีอะไรดำรงอยู่อย่างแยกส่วนเป็นเอกเทศ

การแยกส่วนทำให้เสียสมดุล

ตัวอย่างที่ดี คือ ร่างกายของทุกคน ซึ่งธรรมชาติสร้างมาอย่างวิจิตรที่สุด ประกอบด้วยเซลล์เป็นล้าน ๆ เซลล์และอวัยวะต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน จากสมองถึงหัวแม่เท้า ทั้งหมดบูรณาการกันอย่างสมบูรณ์ ทำให้เกิดความสมดุล คือ การมีสุขภาพดีและอายุยืน

การเจ็บป่วยทุกชนิด คือ การเสียสมดุล

เซลล์มะเร็งร้ายสูญญานิกรแห่งองค์รวม ทำตัวแยกส่วน เป็นเอกเทศ ไม่คำนึงถึงองค์รวม จึงทำให้ร่างกายเสียสมดุล ป่วย และชีวิตไม่ยั่งยืน

การคิดแบบแยกส่วนและพัฒนาแบบแยกส่วนทำให้เสียสมดุล

วิกฤตโลกในปัจจุบัน คือ การเสียสมดุลอย่างรุนแรง ในทุกมิติ ทั้งธรรมชาติแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และตัวมนุษย์เองก็เสียสมดุล จึงป่วยอย่างยิ่งและไม่ยั่งยืน

อะไรที่เสียสมดุลจะปั่นป่วน วุ่นวาย รุนแรง และโกลาหล นั่นคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลก ไม่เว้นประเทศใด เพราะทั้งหมดเชื่อมโยงกัน เป็นสภาพของการปริแยกแตก ร้าวไปทั่วพิภพ

ยุคเก่าแห่งการพัฒนาอย่างแยกส่วนจึงจำเป็นต้องอัสดง

อรุณภัยของยุคใหม่ คือ ยุคแห่งมหาบูรณาการ (Great Integration)

แผ่นดิน บูรณาการ

การพัฒนาอย่างบูรณาการต้องเอาพื้นที่หรือฐานของประเทศเป็นตัวตั้ง เสมือน**การสร้างพระเจดีย์จากฐาน** สร้างจากยอดไม่ได้ สร้างจากยอดเท่าไรๆ ก็จะมีพังลงๆ ถ้าไม่มีฐานรองรับ

การพัฒนาข้างบนนั้นทำแบบแยกส่วน

เป็นกระทรวงๆ หรือเป็นเรื่องๆ เช่น เศรษฐกิจแบบแยกส่วน สังคมแบบแยกส่วน การศึกษาแบบแยกส่วน วัฒนธรรมแบบแยกส่วน ฯลฯ แล้วก็ล้มเหลว เพราะทั้ง ๘ มิติด้านนี้ บูรณาการอยู่ในกันและกัน คือ

**เศรษฐกิจ - จิตใจ - สังคม - สิ่งแวดล้อม -
วัฒนธรรม - สุขภาพ - การศึกษา - ประชาธิปไตย**

เช่น เรื่องจิตใจพัฒนาอย่างโดดๆ ไม่ได้ผล เช่นเดียวกับเรื่องยาเสพติด ถ้าไม่ขจัดความยากจนลดความเหลื่อม

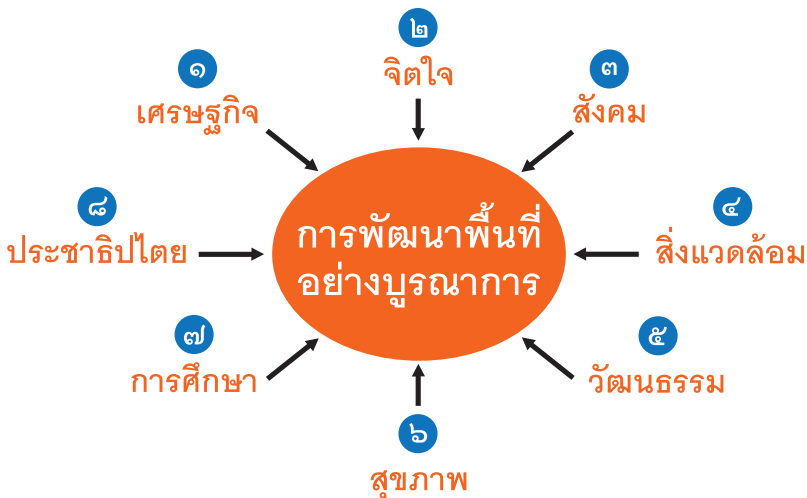
ล้ำ หรือคุณภาพเด็ก เยาวชน และครอบครัวทำอย่างไรๆ ก็ไม่ได้ผล ถ้าไม่สร้างสัมมาชีพเต็มพื้นที่ ซึ่งทำให้ครอบครัวอบอุ่นและชุมชนเข้มแข็ง

เรื่องอื่นๆ ก็ทำนองเดียวกัน

การพัฒนาพื้นที่อย่างบูรณาการจึงสำคัญที่สุด

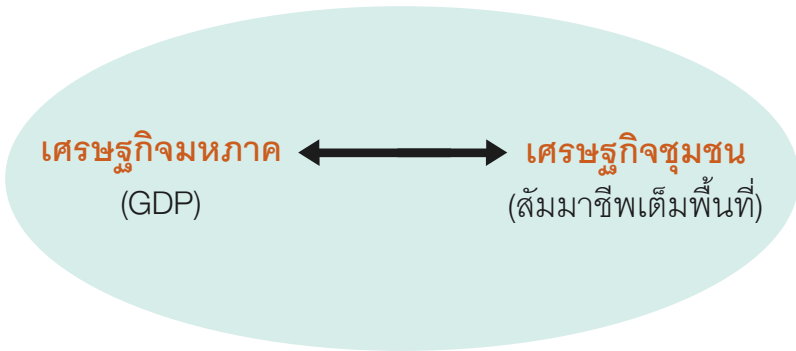
การพัฒนาข้างบนที่พัฒนาแยกส่วนเป็นเรื่องๆ ต้องเข้ามาเชื่อมโยงกับการพัฒนาอย่างบูรณาการในพื้นที่บูรณาการของประเทศจึงจะเป็นไปได้

อย่างการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องสำคัญสุดๆ ทำอย่างไรๆ ก็ปฏิรูปไม่สำเร็จ เพราะคิดแบบแยกส่วน การศึกษาอย่างบูรณาการในพื้นที่จะให้คำตอบ

รูปที่ ๑ การพัฒนาทั้ง ๘ มิติ ต้องบูรณาการกันในพื้นที่

เศรษฐกิจมหภาคที่กำกวมอยู่ข้างบน ทำอย่างไรๆ ก็
ขจัดความยากจนลดความเหลื่อมล้ำไม่ได้ เพราะธรรมชาติ
ของเศรษฐกิจมหภาคทำให้รวยกระจุกจนกระจาย แต่ถ้า
เศรษฐกิจมหภาคเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชุมชนซึ่งสร้าง
สัมมาชีพเต็มพื้นที่ ก็สามารถขจัดความยากจนลดความ
เหลื่อมล้ำได้

รูปที่ ๒ ระบบเศรษฐกิจบูรณาการ

เมื่อมีสัมมาชีพเต็มพื้นที่ อำนาจซื้อจากข้างล่างอย่าง
มหาศาลก็จะเอื้อให้เศรษฐกิจมหภาคเติบโต แข็งแรง และ
มั่นคง ไม่พลิกผันวิกฤตง่ายอย่างที่ต้อพึ่งตลาดภายนอก
เพียงอย่างเดียว

เมื่อประเทศมีบูรณภาพก็จะสมดุล สงบ เป็นปรกติ
เป็นสังคมสุขภาวะอย่างยั่งยืน เปิดโอกาสให้พัฒนาจิตใจ
ให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เข้าสู่ยุคศรีอาริยะ

สถาบันฐานแผ่นดินไทย

เครื่องสร้างประเทศไทย ที่มีคุณภาพ

เครื่องมือพัฒนาพื้นที่อย่างบูรณาการ เรียกว่า **สถาบันฐานแผ่นดินไทย** ๘๐๐ แห่ง อำเภอละ ๑ แห่ง ทั้งหมดเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายสถาบันฐานแผ่นดินไทย

สถาบันฐานแผ่นดินไทยในแต่ละอำเภอ ประกอบด้วย

๑. **โรงพยาบาลชุมชน**

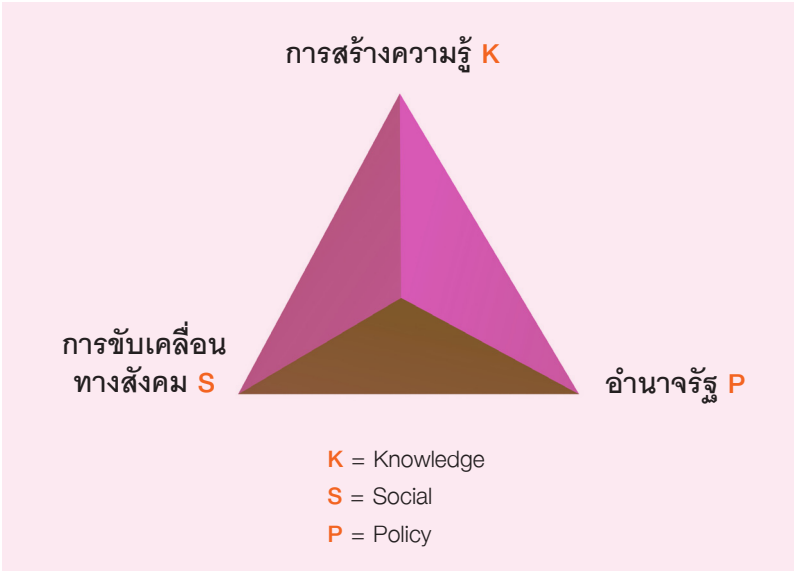
๒. **กลุ่มวิจัยพื้นที่** จากมหาวิทยาลัย

๓. **พชอ.** (คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ ซึ่งมีนายอำเภอเป็นประธาน) อาจเรียกว่า **องค์กรอำเภอ**

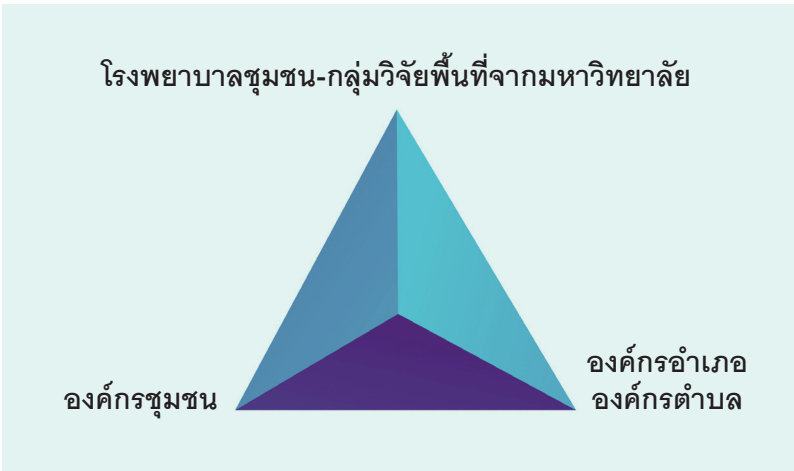
๔. **อบต. หรือ เทศบาลตำบล** อาจเรียกว่า **องค์กรตำบล**

๕. **องค์กรชุมชน** ในทุกหมู่บ้านหรือชุมชน

ทั้ง ๕ เชื่อมโยงกันเป็น **“สามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา”** ในพื้นที่ หรือสถาบันฐานแผ่นดินไทย ซึ่งประกอบด้วย

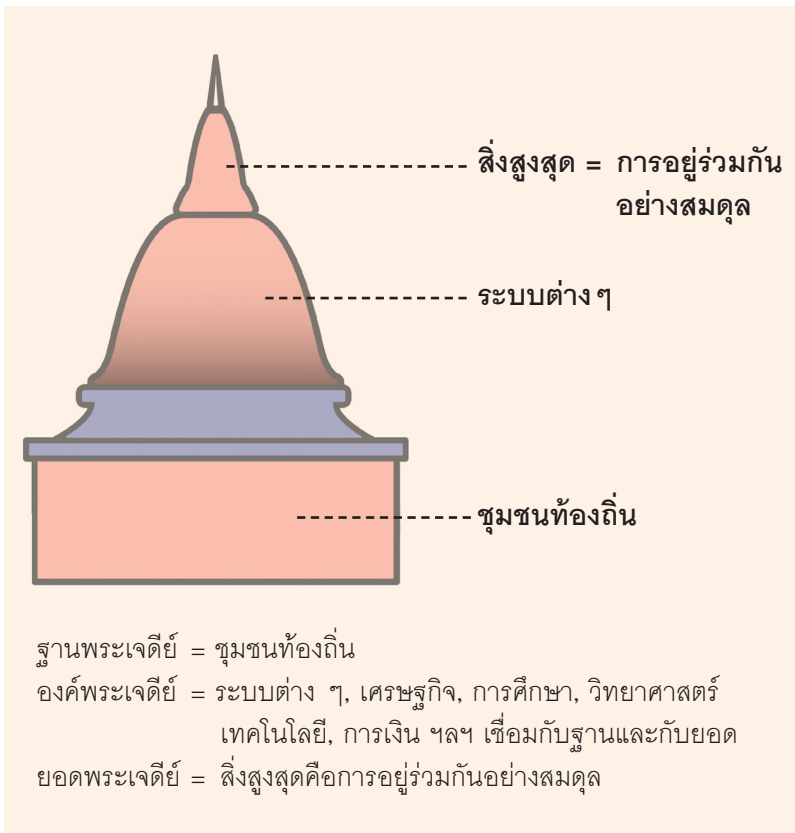

รูปที่ ๓ “สามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา” ประกอบด้วย KSP

รูปที่ ๔ สถาบันฐานแผ่นดินไทยในพื้นที่แต่ละอำเภอ

สถาบันฐานแผ่นดินไทย จะเป็นเครื่องมืออย่างพิเศษ ในการพัฒนาพื้นที่อย่างบูรณาการและอื่นๆ รวมทั้งเชื่อมโยงองค์กรต่างๆ จากข้างบนให้มาสนับสนุนข้างล่าง เกิดเป็นโครงสร้างการพัฒนาประเทศอย่างบูรณาการ เป็นรูปพระเจดีย์ ดังรูป

รูปที่ ๕ พระเจดีย์ประเทศไทยที่มีบูรณาภาพ

พลังที่อยู่เบื้องหลังองค์ประกอบทั้ง ๕ ของสถาบันฐานแผ่นดินไทย

องค์ประกอบ	พลังหนุน
๑. โรงพยาบาลชุมชน	กระทรวงสาธารณสุข + องค์การตระกูล ส.
๒. กลุ่มวิจัยพื้นที่จากมหาวิทยาลัย	กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
๓. องค์กรอำเภอ	กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมพัฒนาชุมชน } กระทรวงมหาดไทย
๔. องค์กรตำบล	
๕. องค์กรชุมชน	
	พชอ. กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้นำชุมชน ๔ ล้านคน

สถาบันฐานแผ่นดินไทยและองค์กรหนุนหลัง ยังสามารถดึงพลังอื่นๆ เข้ามาร่วมอย่างไม่มีข้อจำกัด (Unlimited access to expertises around the country)

จึงเป็นพลังมหึมาที่จะสร้างประเทศไทยที่มีบูรณาภาพจากฐานของประเทศขึ้นมา กำลังใหญ่ขนาดนี้จะทำสำเร็จได้ทุกอย่าง

การพัฒนา คือ การรวมตัวกันทำสิ่งใหม่ที่ดี ไม่ต้องไป
รื้อสร้าง โคนล้ม ทำลายกัน แล้วก็ติดบ่วงความขัดแย้ง
แตกแยก เพราะไปเชื่อวิถีคิดตะวันตกแบบ confrontation
(การเผชิญหน้า) ไม่ใช่ collaboration (การร่วมกัน) จนโลก
แตกแยก วุ่นวาย รุนแรง

วิถีคิดทางสายกลาง เน้นที่ใช้ปัญญา **ไมตรีจิต**
และ**การร่วมกัน** (Collaboration หรือ Togetherness)

ถ้าเรามี**วิถีคิดที่ถูกต้อง** เราจะมีพลังมหาศาล เป็น
พลังแผ่นดิน เป็นจุดเปลี่ยนประเทศไทย

พลัง การเปลี่ยนแปลง ขั้นพื้นฐาน (Transformative Force)

เครื่องมือที่ใช้ในการ**ร่วมจัดการ**พัฒนาพื้นที่อย่างบูรณาการ คือ **“การเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติ”** หรือ PILA (Participatory Interactive Learning through Action) ซึ่งเป็นกระบวนการที่คนใหม่ในการพัฒนา ในสถานะที่ซับซ้อนและยากของสถานการณ์ปัจจุบัน วิธีการเก่าๆ ใช้ไม่ได้ผล เช่น อำนาจ เงิน การวิพากษ์วิจารณ์ หรือการใช้ความรู้สำเร็จรูป เช่น เอกศาสตร์ต่างๆ ที่เคยเรียนรู้นำไปใช้**โดยไม่รู้**

การเรียนรู้ในการปฏิบัติในสถานการณ์จริง จึงจะรู้ความจริงที่ซับซ้อนและจำเพาะ จึงจะทำให้ปฏิบัติได้ถูกต้องและได้ผล

การพัฒนาส่วนใหญ่ในโลกจึงไม่ได้ผล เพราะใช้ความรู้โดยไม่เรียนรู้

จะเรียนรู้คนเดียวก็ไม่สำเร็จ เพราะเรื่องหนึ่ง ๆ มีหลายคนและหลายองค์ประกอบ เป็นปัจจัยของความสำเร็จหรือล้มเหลว ฉะนั้นจึง**ต้องเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติ** หรือ PILA

ในการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติ จึงมีลักษณะและคุณสมบัตินี้ ดังนี้

๑. มีความเสมอภาคและภราดรภาพ จึงรักกันมาก
๒. เกิดความเชื่อถือไว้วางใจกัน ซึ่งมีคุณค่ามากที่เงินซื้อไม่ได้
๓. ทุกคนฉลาดขึ้น และฉลาดร่วมกัน
๔. เกิดปัญญาร่วม (Collective Wisdom) และอัจฉริยภาพกลุ่ม
๕. ทั้งหมดเป็นพลังมหากาล ทำให้ฝ่าความยากไปสู่ความสำเร็จ
๖. ทุกคนเกิดความสุขประดุจบรรลุนิพพาน

ควรสังเกตว่า PILA เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐาน (Transformation) ทุกมิติ ทั้งโลกทัศน์ วิธีคิด จิตสำนึก สัมพันธภาพ การเรียนรู้ การจัดองค์กร ทะลุถึงมิติทางจิตวิญญาณ เป็นเครื่องมือที่ใช้ปัญญา ไฉตริจิต และการร่วมมือ ไม่ใช่ด้วยอำนาจและติดอยู่ในวังวนของความขัดแย้ง

การร่วมจัดการพัฒนาพื้นที่อย่างบูรณาการ โดยสถาบันฐานแผ่นดินไทย จึงเป็น Transformative Force ที่จะเปลี่ยนแปลงประเทศไทยอย่างสร้างสรรค์

การเกิดขึ้นของ มหาวิทยาลัย อำเภอ

การพัฒนาพื้นที่อย่างบูรณาการตามที่กล่าวมาข้างต้น พื้นที่อำเภอทั้งอำเภอตั้งแต่ชุมชนหรือหมู่บ้านขึ้นมา จะเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติ หรือ PILA เต็มพื้นที่ พื้นที่อำเภอก็จะกลายเป็นมหาวิทยาลัยในรูปแบบใหม่ ซึ่งดีกว่ามหาวิทยาลัยในรูปแบบเก่าที่เรียนรู้แต่ทฤษฎีเป็นส่วนมาก แต่มหาวิทยาลัยอำเภอเป็นมหาวิทยาลัยแห่ง**ปฏิบัติปัญญา** มีผลจากการปฏิบัติด้วย คือ การพัฒนาทุกด้านอย่างบูรณาการ และมีปัญญาด้วย และเป็น Transformative Wisdom ตามที่กล่าวในตอน ๔ เป็น**สังคมอุดมปัญญา**โดยแท้ และชื่อที่เหมาะสมกว่าคำว่ามหาวิทยาลัย คือ **“มหาวิทยาลัย”** วิชา (ช. ช้าง ๒ ตัว) หมายถึง ปัญญา ส่วนคำว่า วิทยา หมายถึง ความรู้ ปัญญาใหญ่กว่าความรู้

คำว่า “มหาวิทยาลัย” ปรากฏในพระราชนิพนธ์ เรื่อง พระมหาชนกโดยพระเจ้าอยู่ ร.๙ ซึ่งคงจะเกิดจากทรงรู้สึก ว่าวิทยาหรือความรู้ไม่เพียงพอที่จะนำมาเผยแพร่จากโมหะ ภูมิ แต่ต้องการปัญญาหรือวิชา

ตามหลักทางพระพุทธศาสนา **อวิชา** เป็นสาเหตุของ **ทุกข์ วิชา** ทำให้พ้นทุกข์

ฉะนั้น เมื่ออำเภอทุกอำเภอ หรือประเทศไทย เป็น สังคมอุดมปัญญา สรรพปัญหาก็คงยุติ

การมีมหาวิทยาลัยอำเภอขึ้นกว่า ๘๐๐ แห่ง ตาม จำนวนอำเภอ เป็นหลักทางปัญญามหาศาล

“สถาบันฐานแผ่นดินไทย” หรือ **“สามเหลี่ยมเขยื้อน ภูเขา”** พัฒนาแผ่นดินไทยอย่างบูรณาการ มีอานิสงส์มาก ถึงเพียงนี้

เครือข่าย โรงพยาบาลชุมชน แกนสถาบันฐาน แผ่นดินไทย

โรงพยาบาลชุมชนเป็น**ฐานปฏิบัติปัญญา** ที่รอยต่อของสังคมข้างล่างกับสังคมข้างบน จึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ปัญหาใหญ่ของประเทศไทย คือ การที่สังคมข้างบนไม่รู้จักสังคมข้างล่าง หรือไม่รู้**ความจริงของแผ่นดินไทย** ระบบการศึกษาที่เอาวิชาเป็นตัวตั้ง ไม่ได้เอาความจริงของชีวิตและสังคมเป็นตัวตั้ง จึงสร้างคนไทยที่ไม่รู้ความจริงของแผ่นดินไทย รู้แต่วิชาการเชิงทฤษฎี **ทั้งปฏิบัติไม่เป็น ทั้งไม่รู้ความจริง** เป็นอุปสรรคใหญ่ของการพัฒนาประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีทรัพยากรเพื่อพัฒนามาก แต่กลับตกอยู่ในหลุมดำแห่งวิกฤตการณ์อย่างเรื้อรัง ไม่สามารถก้าวพ้นไปได้

เมื่อเห็นภูมิหลังแห่งปัญหาดังที่ว่านี้ จะเข้าใจความสำคัญของโรงพยาบาลชุมชนเด่นชัดขึ้น

โรงพยาบาลชุมชนตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการที่ฐานของแผ่นดิน จึงเป็นสถาบันที่รู้ความจริงของแผ่นดินไทย เข้าใจสังคมข้างล่าง และสภาพของงานก็คือการปฏิบัติ โดยใช้ความรู้และการเรียนรู้ในการปฏิบัติ จึงเป็น**สถาบันแห่งปฏิบัติปัญญา** ซึ่งต่างจากสถาบันการศึกษาอื่นเกือบทั้งหมด ที่รู้วิชาเชิงทฤษฎีแต่ปฏิบัติไม่เป็น ขณะเดียวกันโรงพยาบาลชุมชนต้องใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จึงเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างฐานแผ่นดินกับสังคมข้างบน และกับสากล

เพราะฉะนั้น เครือข่ายโรงพยาบาลชุมชน ๘๐๐ กว่าแห่ง จึงเป็น**ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาขนาดใหญ่** และมีคุณค่ามหาศาล เป็นจุดยุทธศาสตร์ของแผ่นดิน และการทำงานเชื่อมโยงกับอีก ๔ ภาคี ดังกล่าวข้างต้น คือ

๑. กลุ่มวิจัยพื้นที่จากมหาวิทยาลัย
๒. องค์กรอำเภอ
๓. องค์กรตำบล
๔. องค์กรชุมชน

เป็นเบญจภาคีหรือ “สามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา” ในการพัฒนาพื้นที่หรือสถาบันฐานแผ่นดินไทย จึงเป็นพลังมหาศาลในการสร้าง**คุณภาพประเทศไทย** เชื่อมโยงบูรณาการกันหมดทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล ทุกอำเภอ ทุกจังหวัด ลังคมข้างล่างกับลังคมข้างบน

เมื่อ**ประเทศไทยมีคุณภาพสมบูรณ์เช่นนี้** ก็จะเป็นเหมือนร่างกายของเรา ที่ทุกเซลล์ ทุกอวัยวะ ทุกระบบบูรณาการกันอย่างสมบูรณ์ **เป็นองค์รวม** คือ ความเป็นคนมีคุณสมบัติอันมหัศจรรย์ มีความสมดุล สุขภาพดี มีความเป็นปรกติสุข อายุยืน

ประเทศไทยที่มีคุณภาพสมบูรณ์ก็เช่นเดียวกัน จะมี**คุณสมบัติใหม่อันมหัศจรรย์** มีความ**สมดุล** มี**สุขภาพดีแข็งแรง** มีความ**เป็นปรกติสุข** มีความ**ยั่งยืน** นี้แหละคือ**สุขภาพองค์รวม** (Holistic Health)

ในแวดวงสุขภาพก็มีคนเก่งๆ และมีองค์กรที่มีสมรรถนะจำนวนมาก ขอจงพิจารณาไคร่ครวญ หรือโยนิโสมนสิการเรื่อง เครือข่ายโรงพยาบาลชุมชนให้ดีๆ และทำให้เครือข่ายโรงพยาบาลชุมชนเป็นยุทธศาสตร์ และสถาบันในการสร้างคุณภาพประเทศไทย

ในเครือข่ายโรงพยาบาลชุมชน ๘๐๐ แห่ง อาจมีเครือข่ายย่อยในเรื่องต่างๆ เช่น เครือข่ายสุขภาพคนพิการ เครือข่ายสุขภาพเด็ก เยาวชน และครอบครัว เครือข่ายสุขภาพผู้สูงอายุ ฯลฯ

เครือข่ายเหล่านี้เป็นสถาบันอีกรูปหนึ่ง ซึ่งบริหารง่ายกว่าสถาบันที่ตายตัวในระบบราชการหรือมหาวิทยาลัย

สถาบันวิชาการในมหาวิทยาลัยกลายเป็นเหมือน dead wood บริหารไม่ได้ พัฒนาไม่ได้ เพราะความขัดแย้งภายในและด้วยสมรรถนะ คนบดีหรือผู้อำนวยการที่แต่งตั้งจากคนเก่งๆ ภายนอกเข้าไปก็หมดสภาพ บริหารไม่ได้ และเซ็ดหลาบ โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยก็ไม่ทราบ หรือไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ซังกะตายอยู่กันไป

เครือข่ายทางวิชาการระหว่างโรงพยาบาลชุมชน แต่ละแห่งเป็นอิสระ แต่เชื่อมโยง ไม่มีใครมีอำนาจเหนือใคร แต่เชื่อมโยงกันด้วยความสมัครใจ จึงมีความสุขและสร้างสรรค์ การเชื่อมโยงทำให้มีชีวิต การมีชีวิตทำให้เรียนรู้และงอกงามได้

ส่วนในระบบราชการและมหาวิทยาลัยนั้น เป็นระบบปิดที่แยกส่วนเป็นส่วน การชำแหละเป็นส่วนๆ เช่น ชำแหละโค ชำแหละสุกร ทำให้สิ้นชีวิต

เมื่อเป็นองค์กรที่ไม่มีชีวิตก็เหมือน dead wood เรียนรู้ไม่ได้ งอกงามไม่ได้ มีแต่เน่าเปื่อยผุพัง นี่คือสภาพของสถาบันวิชาการในมหาวิทยาลัยจำนวนมาก

ที่พูดมาอย่างละเอียด เพื่อให้เห็นคุณค่าของเครือข่ายทางวิชาการระหว่างโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งเป็นสถาบันในรูปแบบใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า ซึ่งถ้าสถาบันทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเข้ามาเชื่อมต่อ ก็จะมีชีวิตขึ้นมา เติบโตงอกงามได้

เครือข่ายวิชาการระหว่างโรงพยาบาลชุมชน จึงเป็นเครื่องมือที่ทำให้สิ่งที่เป็นไปไม่ได้เป็นไปได้ จะทำอะไรก็ได้ทั้งสิ้น จะเป็นฐานการพัฒนากำลังคน และสร้างผู้นำที่ดี

สรุป สร้างประเทศไทย ที่มีบูรณาภาพ ยุทธศาสตร์ โรงพยาบาลชุมชน

๑. การพัฒนาแบบแยกส่วนนำไปสู่การเสียสมดุล เกิดความปั่นป่วน วุ่นวาย รุนแรง และวิกฤต ประเทศติดอยู่ในหลุมดำแห่งวิกฤตการณ์
๒. อนาคตประเทศไทยจึงต้องพัฒนาอย่าง บูรณาการ
๓. การพัฒนาอย่างบูรณาการต้องเอาพื้นที่หรือ ฐานของประเทศเป็นตัวตั้ง เอาข้างบนเป็นตัวตั้ง

ไม่ได้ เพราะข้างบนเป็นฐานของการคิดแบบแยกส่วน และสังคมข้างบนไม่รู้จักสังคมข้างล่าง หรือไม่รู้ความจริงของแผ่นดินไทย

๔. อุปสรรคใหญ่หลวงที่ทำให้ประเทศไทยไปต่อไม่ได้ คือ การที่คนไทยไม่รู้ความจริงของแผ่นดินไทย เนื่องจากระบบการศึกษาที่เอาวิชาเป็นตัวตั้ง ไม่ได้เอาความจริงของแผ่นดินไทยเป็นตัวตั้ง

๕. โรงพยาบาลชุมชนหรือโรงพยาบาลอำเภอ ตั้งอยู่ตรงรอยต่อระหว่างสังคมข้างล่างกับข้างบน จึงเป็นจุดยุทธศาสตร์

๖. โรงพยาบาลชุมชนเชื่อมโยงกับองค์กรท้องถิ่นและองค์กรชุมชน เป็นสถาบันฐานแผ่นดินไทยสามารถสนับสนุนการร่วมจัดการพัฒนาพื้นที่อย่างบูรณาการ รวมทั้งเชื่อมต่อกับสังคมข้างบน ทำให้เกิดประเทศไทยที่มีบูรณาภาพ ทุกส่วนเข้ามาเชื่อมโยงกันเป็นองค์กรรวมประเทศไทย

๗. ประเทศไทยที่เป็นองค์กรรวมจะมีคุณสมบัติใหม่ อันมหัศจรรย์ เสมือนความเป็นคนที่เซลล์และอวัยวะทั้งหมดเชื่อมโยงกันเป็นองค์กรรวม มีความสมดุล มีสุขภาพดี อายุยืน มีสมองที่มหัศจรรย์ สามารถเรียนรู้ให้บรรลุอะไรๆ ก็ได้
๘. ประเทศไทยจะมีการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติ เต็มพื้นที่ของประเทศ เกิดปฏิบัติปัญญาและปัญญาร่วม เป็นสังคมอุดมปัญญาแทนที่สังคมนิยมอำนาจ เมื่อเป็นสังคมอุดมปัญญา ปัญหา ก็ยุติ สังคมอุดมปัญญาเป็นสังคมอุดมสุข
๙. ยุทธศาสตร์โรงพยาบาลชุมชน คือ ยุทธศาสตร์ใหญ่ที่จะนำคนไทยทั้งชาติไปสู่ชัยชนะร่วมกัน ในการสร้างประเทศไทยที่ดีที่สุด และเป็นโมเดลให้โลกได้เรียนรู้ เพื่อสร้าง **โลกใหม่ที่สมดุล**

ยุทธศาสตร์โรงพยาบาลชุมชน

คือ ยุทธศาสตร์ใหญ่

ที่จะนำคนไทยทั้งชาติ

ไปสู่ชัยชนะร่วมกัน

ในการสร้างประเทศไทยที่ดีที่สุด

และเป็นโมเดลให้โลกได้เรียนรู้

เพื่อสร้างโลกใหม่ที่สมดุล